

ske oplysninger (herunder f.eks. oplysninger fra forbrugeren) eller af andre særlige grunde findes uegnet til behandling i nævnet. Nævnet vil således være forpligtet til at foretage en fuld efterprøvelse af sagen baseret på såvel forbrugers som teleselskabets oplysninger.

Desuden vil det blive sikret, at der i alle klagesager kan rekvireres en uafhængig ekspertvurdering af de tekniske forhold, således at teleselskaberne ikke er alene om at kontrollere sig selv, for så vidt angår det tekniske grundlag for sagens afgørelse.

Spm. nr. S 1927

Til forskningsministeren (11/4 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke initiativer har ministeren iværksat for at sikre de danske forbrugere af privattelefoner en pris, der er i overensstemmelse med prisen i hovedparten af de øvrige lande i Europa, som der typisk føres samtaler med?«

Begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 6. april 1996 har det norske teleselskab Telenor sat sine priser ned med gennemsnitlig 6 pct., så samtaletaksten om aftenen nu er på ca. 7 øre i minuttet, mens taksten i Danmark fortsat er på mellem 16 og 19 øre i minuttet.

Svar (23/4 96)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

I min besvarelse af spørgsmål nr. S 1893 (stillet af folketingsmedlem Ole Donner (DF) den 3. april 1996) har jeg tilkendegivet, at jeg finder det nødvendigt, at der tilvejebringes pålidelige internationale taktsammenligninger på teleområdet.

Det er i denne forbindelse ikke rimeligt blot at basere sig på enkeltstående takstoplysninger. Der bør laves en samlet vurdering af, hvad den enkelte husholdning/virksomhed har af udgifter til tele. Dette sker mest hensigtsmæssigt ved at anvende en »kurvmetode«, hvor en række takstelementer sammenstilles.

Analysen fra OECD, som netop er baseret på kurvopgørelser, viser, at Tele Danmark har nogle af de laveste takster i Europa. Danmarks placering i OECD-landenes rangorden, der starter med de billigste lande, er: nummer 3 for virksomhedernes telefonforbrug, nummer 4 for husholdningernes telefonforbrug, nummer 3 for mobiltelefoner, nummer 2-3 for lejede kredsløb og nummer 3 for pakkekoblet datakommunikation.

Med hensyn til den gældende regulering af Tele Danmarks priser skal priserne inden for det koncessionerede område frem til 31. december 1997 i gennemsnit falde med nettoprisindekset minus 3 pct. pr. år, og ingen betydende enkelttakst kan stige med mere end nettoprisindekset minus 1 pct. Dette indebærer et krav om løbende realprisfald i hele denne periode på 3 pct. pr. år.

For de teleydelser, der er omfattet af prisloftreguleringen, kan der som udgangspunkt ikke – i den periode, prisloftreguleringen gælder for – stilles yderligere generelle krav om realsnedsættelser.

Der kan dog stilles krav om nedsættelse af enkelttakster, hvis der ikke er sammenhæng mellem omkostningerne ved tilvejebringelse af en given teleydelse og den pris, Tele Danmark tager for denne. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der sker kraftige prisfald på den underliggende infrastruktur.

Indgrebsmuligheden er begrænset til de tilfælde, hvor der kan påvises principielle misforhold mellem Tele Danmarks takster og den underliggende omkostningsstruktur.

Prisloftreguleringen videreføres uanset den kommende totalliberalisering af de pågældende områder, jf. den netop fremsatte lovpakke herom.

Derudover er sigtet med lovforslaget om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, at der også efter 1. januar 1998 skal ske en regulering af alle de teletjenester, der er omfattet af forsyningspligten. Den generelle forsyningspligt vil omfatte almindelig telefoni, ISDN-net og -tjenester samt faste kredsløb, dog ikke bredbåndskredsløb.

Regeringen lægger i lovudkastet op til, at der fortsat er behov for en aktiv prisregulering med henblik på at sikre slutbrugerne lave priser på de teleydelser, der er omfattet af forsyningspligten. Den prisregulering, der skal afløse den nuværende prisloftregulering, vil blive målrettet imod og baseret på sammenvejede og indbyrdes